Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

دکتاب نـــــــوم : ببله دنیا

لـیکـــــــــــــوال : شهزاده "شیرین زوی"

دچـــاپ کـــــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېــــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بـــــیــــــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمـپـــــــــــوزر : شاهین "شیرین زوی"

دترلاسه کولوځای : میرویس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،درېیم اوڅلورم دوکانونه(

دچـــاپ حــــقـــوق خــــونــــــــــدي دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

دخپــل پــــلارسپېڅــلـــي روح ته،چې پــرجــدايــۍ يې ممتازنه شهزاده بهرام اوبيايې شيرين زوی کړم زانگو ، تخت او پالنگ ځينې پوزي ته نصيب راوړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ويني٠

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي٠

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې وړي نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي٠

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه٠

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته يې مونږد فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو٠

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته يې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته يې

ادناچـــا ته يې لږاوچا ته يې ډېر٠

دکم اوزیات،ښتلي اوناښتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي٠ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي٠

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي٠

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی٠

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک يې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي٠البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښايي،چې دړندوپرڅېردبل پراوړې لاس ایښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو٠

مونږبايد دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب يې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))-: ځکه،چې ((دنیا پـــرخپلو

سترګولیدل کېږي))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزې یامقدمې کښوونکي که هرڅومره ریښتینی قضاوت کړی وي بیاهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپیرلري۰ یوشاعرویلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږیونالوستی کتاب دسریزه کښوونکي پرهغه معیار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاینې یا نیوکې پروخت ښایي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبۍ یاخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووایو پلاني صاحب پرې ډېره ښه لیکنه کړې؛ ډېرښه یې ستایلی،بل ځواب نه وي۰

خوکه پوښتونکی ووايي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آیا ستاسوهم خوښ دي که څنګه؟۰

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان وروریم پر کرتواوغوړیوڅکه هم نه کوم))۰

په درنښت

شهزاده"شیرین زوی"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی پاچا شو!

دکال څلور واړه موسمه لکه څلورسیاسي سیالان په توده سیالۍ دکایناتو ډګر ته پر دې غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،میاشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوږده،اوږده ټېلر(ترېلې)اودزوروري ګرمۍ ګوریلایي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور یې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه یې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه بېړنۍ مظاهرې او لاریونونه کوي٠

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاګانواو رنګینیوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنګېز یې دښکلیو ښکلیو ګلانواوښایسته ښایسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته یې دخړو خاورو رنګ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توګه یې ټوله نړۍ یوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته یې لاره ونه مونده٠

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږلیواوله سختې یخنۍ سره راغی٠که څه هم خلکو د ټینګار په توګه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې یې ورته خلاصې نه کړې٠

پسرلي(بهار)پرخپل راتګ دښتوته رنګینې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو یې ګلونه وشیندل،ونې اوبوټي یې ګلغونچې کړې اوانسانانوته یې دمینې،محبت،رنګونو، خوندونو،جوش اوجذبو پیغامونه له ځان سره راوړل ٠

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوګټورکارونه ولیدل،نو دښکلا انځورګرانو(شاعرانو اولیکوالانو) پرخپلو لیکنو ولمانځه؛سیندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطیانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پیل وکړ،زړونو اوذوقونو د منبت رایې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سیالانویې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېـږي((٠

{شهزاده"شیرین زوی "کاوون جریده : لومړی کال ، شپږمه ګڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان دګیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخونې له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه لیدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د دیوالي ګړۍ ټک ټک ته غوږ اودځراغ تتې رڼا ته سترګې سترګې پرخپلې بسترې پروت وم٠ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلافکرونه تلل او راتلل٠دخیال مرغه مې ددنیا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپیرۍ لکه حیاناکه پېغله دشوګیر له وېرې نه راتله،خوزه ورسترګې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانیت پټ اوښکاره دښمن دخپلو موریدانو داځرګندونه،چې ((انسان لکه ګیاه پیداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))دیوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انګړته راوستله٠

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ایمان نومېده دمخنیوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده٠ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظریې،چې((انسان لکه ګیا٠٠٠))دلرونکیو پیردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوایې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل٠

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې میلمنه کړه اوزه یې دځېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم٠مادتصورسترګی(عینکې) پرسترګوکړې اوانسان مې دګیاه پربڼې وځېړلو٠

هغه له یو واړه زړي څخه پیداشو،دځمکې تیونه یې ورودل اودبادپه ځانګوکې ځنګېدو؛چې لږ غټکی شو،د ویالې شېدې یې څښلې اودلمر ډوډۍ یې خوړله٠صورت یې مخ پرغټېدو اوعمر یې مخ پرکمېدو روان و٠دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو خوشحالۍ اودطوفانونو غمونه راتلل٠دخزان زړښت یې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې یو بزګر ورته لکه دمرګ پرښته راغی او د لور پر اجل یې ورته دروح اوتن اړیکې پرې کړې٠د ځنکدن ترخه یې پرې وڅکل،دخپل ځادرپه کفن کې یې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې یې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده٠

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتیارو په غېږه کې پروت و؛نه یې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنیا هوالګېده،خوکله چې موسم لکه اسرافیل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنیاهغه ډول نه وه چې ده لیدلې وه٠یوشین بوټی هم نه و ټول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکي میزان ته هک پک پاتې وه٠ځینې یې لکه له ګناه ډک د نغریو اوتنوررونو دوزخونو ته اوځینې یې دڅارویو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځینې نورلکه نیک عمله مومنان له دغو دوزخونو خونديي پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به یې په خپلو منګولو کې دباغونو اوګلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به یې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځینې به یې دونو په لوړوڅانګو کې اوځینې به یې دګل بوټو په منځ کې کېښودل٠دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به یې پرته لیدل، دنرګسو ورمې به پرې لکه دجنتیانو ارګمي لګېدل اودتاکونوله سترګو به پرې شراب څڅېدل٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماچې انسان دګیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وڅېړلو،نودفکر له بازاره ډېرپه بېړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورټېم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بیداره وه اوزما تر رټلو یې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله:څلورم کال، پنځمه ګڼه ۱۳۸۳ل هجري: ورى اوغویى پرله پسې ۲۵ ګڼه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه ليده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنګ ليدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه ۰

زه لکه دلېونيانو مير، ببر سراوڅېرې ګرېوان ګرځېدم،ماته د ورکې هنداري اندېښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و۰ژوندمې دلېوني زړه له لاسه دزهرو په پياله کې پرېوتی و۰زماپرخفګان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه يې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پياله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سيوری پرډېرو ويشتو؛ستورو راته حيران حيران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله ياره بېله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرڅلالرونکی توکی وليد، نو ورمنډه به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه۰

مادهغې پرهکله دسحروړمې پوښتلې،خوهغوی به لکه ګونګۍ ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به يې نه راکولو۰ماپه ورکې هېنداري پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پايله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې يوکال ژړلي نـــه دي -- دومره اسانه خولګۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې ديو چاپه لاس کې وځليده؛دزړه مرغه مې دسينې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په بېړه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه ليدو؛سترګې مې وموښلې بيامې وروکتل۰هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکريزو رنګ اوديو زلمي انځور پرې لګېدلی و۰

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: څلورم کال،شپږمه ګڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرګولاوچنګاښ- پرله پسې،۲۶ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ونه په څانګواوښاخونو ونه وي٠چې څانګې او ښاخونه يې نه وي،مېوه اوسيورى ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک يې ونه نه،بلکې دونې ډډيې بولي٠

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډډهغه انسان ته ورته وي،چې نوريې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري٠يعنې خلک يې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبردڅاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي٠څوک يې لکه ګنى سپينوي اودخونې چت پرې پوښي،څوڅوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوى يې په لويه اره،اره کوي،ترکاڼ ته يې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشى اوبيايې په

سکينجه کې داسې نيسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بيا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې يوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ ديوويښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبيا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه ځينو چې دځينو پر سرونو ټکوهل ٠

معناداچې،دونې له ډډڅخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتيا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سيورى او مېوه،څوکه همدغه ډډ،ونه وي يعنې شاخونه، سيورى اومېوه ولري؛نوبيا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به يې پراوبو پالي اودنوروله ډېروبه يې هم ژغوري٠که څوک يې يخ سيوري ته له سوځونکيوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځاى به يې د ښېرازۍ هڅه کوي٠

انسان هم بايدهغې ونې ته ورته شي،چې څانګې

اوښاخونه يې لکه ياران اودوستان وساتي اونوريې له يوازيتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي٠

انسان بايددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي٠

انسان بايددهنرپرسيوري نورله سوځوونکيو غرمو وژغوري اوځان دنوروله ضرره خوندي کړي٠

انسان دې له ډډکېدنې ډډه وکړي٠که نه،نود بدمرغيو پر ارې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي٠

{شهزاده" شيرين زوى "ننګ جريده - دويم کال- دويمه ګڼه - مرغومي-١٣٨٣- ل هـ}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولې ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لویه او سپینې ته وړه ویل کېږي٠دسپینې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه څراغ ترې هرخوارڼاخورېږي٠توره اوسپینه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره یوځای کېږي٠ماښام توره پرسپینې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره یې پټه وي،خوسهار بیادسپینې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي٠دتورې اوسپینې دغه لوبه هرڅوک ویني،خوهر څوک یې پرمعنی نه پوهېږي٠ځینې، خو د تورې او سپینې توپیر ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپینه هم ،خوځینې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپینې ترمنځ تفاوت نه شي کولای٠

دربیم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي٠دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کې هم ټول یومخ یورازنه دي،ځینې داسې دي چې دتورې او سپینې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځینې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپینې روان کردارته دځیرنې بلنه ورکوي .

دوی دتورې اوسپینې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وایې چې بې پروایي به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپینه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت دیوه توکي په بدل کې راوړي٠که انسان دغه توکي غواړي اوکه یې نه غواړي،خودوی یې ورته راوړي؛نوانسان بایددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپینه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی یعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپين او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نرۍ ته سترګې غړولي؛ښې اوکيڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپير پوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پيداشوی۰دسپين اوبرګ جګړه ګورم۰

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګووينم ،چې يو لکه هېنداره تک سپين دی،دستوري په څېر پرقېږي او دځراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمرک په څېربده بڼه لري او پربېلا بېلو بڼوله سپين سره جنګېږي۰

سپين لکه رښتينی افغان نه تسليمېدونکی دريغ لري۰دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټيټوي۰هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتيا وساتي او خپله سپينه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پرکېډا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتيا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپين ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول يې رنګ کړي، اويايې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي۰

برګ پرسپين داسې يرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشيانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهيرالدين بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي۰هغه دسپين دسر ټيټی له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکيوڅخه کاراخلي،خوسپين لکه واورين غر ورته تک سپين په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي۰

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادې غم لړلې نرۍ کې سترګې غړولي،ښی او کيڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپير پوهېدلی يم،دګناه اوثواب احساس را سره پيداشوی۰

زه يـــې دزړه پرسترګـــو وينـــم،پرون هـــــم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاييدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده۰ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم۰هو!کله، چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازمايه زړه کې زمادايمان اونفسجګړه ده۰

{دوشنبه ، دزمري ۱۹- ۱۳۸۳ لمريزهـ- کچه ګړۍ – پېښور}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې تږی و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرین کنډولي کې دسپینو پرخو پر سپینو شېدوڅپله وچه ژبه لمده کړي اودڅپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هیله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټي پرسر یې دوره ووهله،خو دګلاب زرین کنډولي ته داغزیو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له یولوري پرې تندې مرګوني بریدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزیو تورو اونېزو دمرګ زېرې ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزیو له بېرنۍ مړینې ورته دتندې وژنه لږ لرې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ یې نوره هم وچه شوه،تنده یې زیاته شوه،بیایې دګلاب پرزرین کنډولي غوټه ووهله،خوبیایې هم ولیدل چې د ګلاب زرین کنډولي ته داغزیو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې یې ووهلې،له سترړیایې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه یې لمده نه شوه٠

بیاخپل دمه ځای ته ورغی دچنار په څانګه کښېناستهٔ،وزرونه یې ځوړند شول ،ژبه یې راووته خو دپرخو سپینوشېدوته یې نیم زړه نه و٠زړه نازړه یې بیا دګلاب دزرین کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټی د اغزیو غشي په لاس ((یزید)) وبرېښېده٠غوښتل یې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټیټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټي سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرین کنډولي ته یې سرځوړندنېولی و،چې پرتګي اوسترړي بلبل له تندې اوسترړیاسره خوب هم برید وکړ٠سترګې یې پټې شوې،پښې یې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټي راپرېووت٠ټټر یې داغزیوپه تېرو غشوټپي شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دين او وطن مين غازي چې داسلام اوخاورې له دښمنانو سره په جګړه کې شهيد کړای شوی وي اوصورت يې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازيان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي يې خاورته وسپاري٠

مادسباناري پروخت هغه وليد،چې يوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو٠هڅه يې کوله،چې خپلې خونې ته يې يوسي اوهلته يې ښه په کراره، کراره وشپېلوي٠په همدې هيله به يې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پړی اچولی وي اوپرځان پسې يې راکاږي اوکله به يې شاته خپل تندی لکه دټيکټر ښاخې وراړم کړ٠

دمېږي کور له بامه ديوې لوېشتې پراندازې لوړپه ((سينه پناه)) دېوال کې وه٠په ډېروستونزويې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به يې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازې پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت٠بيابه يې هڅه وکړه،خوهره هڅه به يې ترلومړي ځل نيمګړې وه٠

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو٠

ډېرکوښښ يې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي٠يوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښايي پوهېدلی به وي،چې ((په يوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږيانولارې ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره يې مله کړل٠دهغوی پرملتيا ، ملګرتيا اومرسته يې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانګوروبوټې راوړ،په باغچه کې يې کښېنولو،دوني وچه خاده (ځانګه) يې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک يې پرې وروخېژا وه۰

تاک دښې پالنې اوځارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (ځانګه)يې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کلیواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي۰

بهلول بله غټه خمبه (ځانګه)هم ورته ودروله اود تاک ځانګې يې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو ګوتوسپین سان تاوکړي۰

تاک لکه نازولی ماشوم هره ورځ موټې موټې لویېده۰لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو۰

بهلول داځل ورته لویه څېره ووهله اوتاک يې پرې وروخېژاوه۰

تاک دوخت پرتېرېدو پرتوله څېره لکه شين بخمل وغوړېده۰څه موده پرې دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څېره دټغر په شان پر ځمکې هواره کړه۰

بهلول دڅپرې پرلیدلو يوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لږځنډوروسته يې لستوڼي راونغاړل اود تاک په پورته کولو يې پېل وکړ۰غوښتل يې تاک بېخي له څپرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څېره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څپرې خوله ښخه کړې وه۰دڅپرې اوتاک بېلول سم لکه دنوک اوورۍ بېلول و۰

بهلول پرپوره پام لکه له ځاروي،چې څرمن وباسي دتاک ځانګې دڅپرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره يوډول وينه څښوونکې نرۍ ژوندۍ،چې په اوبو کې ژوند کوي اوږه يې ترې لاندې کړه، چې له څپرې يې لږبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه يې اخستي نه وه،چې پښه يې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅېره ور پریوتو؛وچ خنډيې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته يې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه يې ورته وويل:-((بې ننګه بوټيه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو يوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتيا ويلي)) :-

))چـــې تکيــه د چا پر بل وي

پــه پوکي يې پرځېدل وي((

{شهزاده "شیرين زوی" ننګ جریده: دويم کال،لومړۍ ګڼه، پرلپسې پنځمه ګڼه،۱۳۸۳ ل،لړم{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلې جگړه

زه پوهېدم چې ددغې جگړې پایله دهغې په گټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوریځولینده اودبنوغشي یې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونوېې دزړونو مانۍ لړځولې،د شونډوسکروټوېې وریتول کول اودمخ ((شعاع))،خوېې داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو۰

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترگوجنگ وکړم،خولېوني زړه مې دامیدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ۰

غوښتل یې دهغې دزړه سیمه ونیسي اوزماد مینې له پاره په کې جونگړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبریدوکړ۰نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شویو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسوېلیو اوآهونو پر وسلې یې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجگړه لا لکه دافغانانو خپل منځې جگړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه۰بې شماره امیدونه مې لکه دگلاب گلونه ورژېدل۰دزړه مانۍ مې لکه زلزلې وهلی دیوال ودرځېده اودگرېوان تنۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې۰

دجگړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې یوه ذره زیان هم ونه شو؛مازې څوجنگې اسیران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربریده یې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووینې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجگړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوژدې پردسمال دجنگ بندۍ غړ پورته کړ۰په غږکې یې دبندیانوغوښتنه هم نغښتې وه۰اوس زه نه پوهېږم،چې بندیان یې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما یو بندي هم نه شته، چې پر دغو بندیانو یې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسیران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکې یې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسیران یادونه په کې ژوبل شي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې يې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی يې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي٠که لمر نه وای مونږبه خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تياره وای٠همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولي اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي٠دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي٠

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول يې په وړتياااوړتياپوهېږو،خو ستاينه يې نه کوو٠

زه نه وايم چې ته به لمرنه يې٠ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغيوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تيارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هو! ته به انسانانو ته انسانيت هم وربښودلی شې٠

زه نه وايم چې ته به لمر نه يې٠ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاينه مه غواړه٠په خپل غوره مقام دهغه ښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې٠ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړي اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستوري وځلوي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډل که غنه

لري لري دتوروغرونو پرتوروا وښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کډه وړې وه٠ دپسرلي پسته،پسته وږمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو وربښمينو زلفوپه مينه،مينه دمزدورۍ ګردونه څنډي٠سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و٠

مونږڅوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو٠تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې ايښې وي اوددېوال سيوري ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پاڼه ،پاڼه غوړولي وي٠ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستي وه٠دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې ٠کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګي پاچايي ګڼله٠شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله٠دملګرو له زړونونه لکه ستوري سپينې اوښکلې خبرې راوتلې٠مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي٠يوه به چې وويل:-((ځئ چې ځونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:-((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))٠د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی څکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله٠غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال مانۍ يې لکه((پنډګون)) څښتن تعالی ته په سجده کړه٠ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور ورواوښتې٠ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويشتل شوي ځای ته يې وکتل،اوږې يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږ بل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اوويې پوښتل:-((څه شی و؟))٠هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مړمې کړ،داوګوره، دغه دی))٠مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو٠احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اوپه غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډاردې راوران کړ،لږفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه٠ دزمري ۲-۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر راز

ورځ په تلوکې وه اوداسمان پرخړې لمن یې د ماښام په تورې سیاهۍ داسې کرښې کښلې وې، چې چادورځې پای اوچادشپې پېل ګڼلې۰

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اورواني وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلای شول،خوخلک دمادیاتوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوېې سرونه نه خوږول، یوازې سرلیک به یې دورځې دپای اودشپې د پېل په نوم نوماوه ۰

لیکوال دخپل هغه مسولیت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عینکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځیرشو۰دکرښو سرلیک چې خلکو دورځې پای اودشپې پېل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پیغام وه۰ورځې ترهمدې

سرلیک لاندې کښلې وه-:

))زه درنه ځم او تاسې پرلوی الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دڅښتن تعالی د قدرت پرېوسترراز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقیقت کې هغه دڅښتن تعالی دځواک داسې زنځیردی،چې یوه کړۍ یې دپولادواوبله یې د الماسوده۰څښتن تعالی ددغه زنځیریوسرپریواو بل سر پربل توکي پورې تړلی دی۰یوتوکی لکه روغ موټرپرمخ روان دی اوبل توکی لکه وران موټر پر همدې زنځیر راکاږي۰ددغه زنځیرپولادي کړۍ چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسویې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپینه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګڼئ،خودا داسې نه ده۰دڅښتن تعالی دغه اوږد زنځیرچې پر هرې کړۍ یې دولس ساعته مزل کېدای شي؛تاسې یې دیوې ورځې اویوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقیقت کې هغه زنځیردی چې یوتوکی یې له آدمه ع ترقیامته پر مخ روان دی،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې یې ستاسومخ ته راوړي۰د دواړو توکو نومونه له ځلوروتوروځنې جوړېږي۰ توپیر یې په خپلوکې دادی،چې دیودپای توری دتللوپرمعنی ولاړدی اودبل لومړی توری دراتللوپر معنی ولاړاودپای تورې یې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دی۰دواړه توکي څښتن تعالی دخپل ځواک پرهمدغه زنځیرتړلي،چې یوه کړۍ یې پولادي (شپه)ده اوبله یې الماسي(ورځ) ده۰

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځیرپریوسر پورې دنیا تړلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې یې اخرت،چې راتلونکی اوتلپاتې کېدونکی دی))۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه ورونه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛یابه دکوم رنځورپوښتنې ته تلم اویابه دکوم یاراودوست لیدلوته۰

یوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي۰

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې څملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګړکې شورشو،وارخطاورپورته شوم۰انګړته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي۰ زماپرلیدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ یې چې نه وي کړي،خوپرختېاواخاوروککړوجامو یې دعمل څرګندونه کوله۰

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوځه کړه،خو سپین سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته یې رانه واخسته اوخپل لمسیان یې له وهلو وژغورل،خوپر دواړویې غوړونه ونېول،توبه یې پرې وکښله۰ماهم ورته یوکتاب خبرې وکړې اونوربېرته پرخپلې بسترې څملاستم۰

خواږه خوب وړی وم،چې بیامې دمورغږترغوږه شو:-((هلئ الکول راوړئ))۰دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بیړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې یوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رپی(بیرغ) په وینوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپي شوي ځای په الکولو لوندمالوچ موښي۰

ما غوښتل چې ډاکټر ته یې ورولم، خو ومې لید، چې زخم د ګنډلونه و۰ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پیل کړه۰

پېښه بیاهم ددواړو وروڼو ترمنځ پېښه شوې وه۰

دبرېښنامزی مې راواخیست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پیل وکړ۰

مورمې پرخپلولمسیانوډېره مهربانه وه۰هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،څوځله یې وویل:- ((زویه بس یې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زیاتېده۰

مورمې دخپل لمسي کړیکو وردوله اوپه قهرجنه لهجه یې په انګړکې ولاړې ونې ته لاس ونېوه اوویې ویل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)یې سم نه کړي پروهلو به یې پر لارنه کړې))۰

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره یې وډبوم، چې تـــرڅـــو ژوندی وي بیاله خپل وروړسره جنګ ونه کړي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتى و،چې دموردې وينا ته ،چې:-((زويه پروهلو نه سمېږي)) مادزه يې سموم ځواب ورکولو٠دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه٠

ماشوم منډه کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځايه يې پرخپل ورور ورغږکړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون يم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))٠

ما چې دخپل زوی دغه ويناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وېوړم، چې :- ((که هر څو يې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکړوکاږودېـــــوال))

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،درېيمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نه مې غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولګوم ځکه،چې له يوې خوا ګومان دايمان زيان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپينو ډکو(سپينې ږيرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته يې دشک پر سترګه وګورم،خودسپين ږيري غتې،غتې خبرې مې هم د زړه په نړۍ کې نه ځايېدې کله به مې له ځان سره وويل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباد ګورپرغاړه ولاړيې او دومره درواغ وايې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده يې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نيمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پيتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپين ږيری يوه شېبه غلی شو،سرېې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې يوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بياڅه وشول !؟)) هغه لږسرنېغ کړهلک ته يې وروکتل اوويې ويل:-((بچيه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ويشت بلاګانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمريانو يوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بياغلی شواود ځمکې پر مخ يې دکرښوکښل پېل کړل،خوهلکانو بياهم چوپتياته پرې نه ښودو۰يوه پرې غږکړ:-((باباله زمريانودې ښنګه ځان خلاص کړ؟))۰

سپين ږيري،ږيره موټی کړه اوخوله يې پرانسته:-((بچيه! عجيبه وخت و تورې ته مې لاس کړ اوپر زمريانومې بريد وکړ،پرهرګوزاربه مې ديوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې ليدل،چې ډلې ډلې زمريان له هرلوري نه راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر يې ګرځېدم))۰

دسپين ږيري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترګې يې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په ښنګ راوکتل اوويې ويل:- ((هو بچيه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

{شهزاده"شيرين زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ ګڼه - زمری - تله -۱۳۸٤ لمريز هجري}

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library